

Hanu Ancutei - Fantana dintre plopi - Comentariu

"Fantana dintre plopi" este a patra povestire din cele noua cuprinse in ciclul "Hanu Ancutei" al lui Mihail Sadoveanu, si are ca tema iubirea tragica, iar ca personaj narator pe capitanul de mazili Neculai Isac.

Naratiunea la persoana I, subiectiva (cu focalizare interna) implica doua planuri : reprezentarea evenimentelor traite in tinerete (timpul narat) si autoanaliza faptelor din poerspectiva maturitatii (timpul naratiunii).

Naratorul evoca o intamplare traita de el in tinerete, in urma cu peste douazeci si cinci de ani, "pe aceste meleaguri".

In povestire se relateaza un singur fapt epic, o trista poveste de iubire care a avut rol de initiere pentru tanarul de odinioara. Atmosfera povestirii tine de odul in care naratorul "regizeaza" o anumita tensiunea, suspansul, pe tot parcursul povestirii pentru a capta atentia ascultatorilor si cititirilor.

Actiunea se desfasoara alert, fiind identificabile toate momentele subiectului.

Intr-o toamna, Neculai Isac duce vinuri in tinutul Sucevei si face popas la Hanu Ancutei. Plimbandu-se calare pe malul raului Moldova, intalneste un grup de tigani care se scald. Este intampinat de Hasanache, un batran cersetor, care o alunga fara succes din calea boierului pe Marga, o tingancusa de opsrezece ani (expozitiunea).

Frumusetea fetei il tulbura si le da celor doi cate un ban de argint (intriga).

Fata il cauta la han a doua zi pentru a-i arata ciubotelelor cumparate cu banul primit. Apoi tinerii petrec o noapte la fantana dintre plopi si isi promit o noua intalnire de dragoste la intoarcerea lui de la Pascani, unde trebuia sa isi vanda marfa. A doua intalnire la fantana are un final tragic.

Indragostita, fata ii marturiseste ca Hasanache o trimisese la han ca sa se duca, iar panul era ca tiganii sa-l omoare si sa-i ia banii de pe marfa (desfasurarea actiunii).

Desi este constienta ca o vor omora pentru ca i-a tradat, fata il avertizeaza asupra pericolului.

Tanaruzl fuge calare, scapa cu viata, dar o prajina aruncata de urmaritori ii scoate un ochi (punctul culminant).

Insotit cu facli de carausii de la han care auzisera strigatele sale, revine la fantana dintre plopi, unde sangele proaspata de pe colacul de piatra este semnul ca fata fusese ucisa cu cruzime si aruncata in fantana (deznodamantul).

Autenticitatea naratiunii este sustinuta prin relatarea la persoana I si prin interventia Ancutei, unul dintre ascultatori, care adevereste intamplarea stiuta de la mama ei.